

ชีอูย

ชีอูย มีชื่อจริงว่า หลี่อูย แซ่อึ้ง แต่คนไทยเรียกเพี้ยนเป็น ชีอูย เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2470 ที่เมืองซัวเถา โดยเป็นลูกคนที่ 3 จากพี่น้อง 12 ของนายฮุนฮ้อ กับ นางไป่ตึง แซ่อึ้ง ในครอบครัวยากจนที่ทำการเกษตร เมื่อยังเป็นเด็กและเป็นวัยรุ่น ชีอูยมีส่วนสูง 150 เซนติเมตรเท่านั้น จึงมักถูกรังแกอยู่เสมอ จนกระทั่งมีนักบวชรูปหนึ่งได้แนะนำเขาว่า ถ้าอยากจะมีร่างกายแข็งแรงต้องกินเนื้อหรืออวัยวะมนุษย์ ซึ่งคำสอนนี้ได้ฝังอยู่ในใจชีอูยมาเสมอ

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2488 ชีอูยอายุครบ 18 ปีเต็ม ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารรบในสงครามโลกครั้งที่สอง เขาประจำอยู่หน่วยรบทหารราบที่ 8 ในขณะที่จีนและญี่ปุ่นทำสงครามกันอยู่ เขาถูกส่งไปรบในสมรภูมิพม่าแนวสนามรบตามรอยต่อตะเข็บแดนของจีน เป็นเวลาถึงหนึ่งปีเต็มที่ชีอูยต้องเผชิญกับความลำบากและเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายตลอด อาหารก็ขาดแคลน ขณะที่เพื่อนทหารก็ทยอยตายไปเรื่อย ๆ จากการสู้รบ ชีอูยจึงได้ล้มรสชาติเนื้อมนุษย์เป็นครั้งแรกจากที่นี่ เมื่อสงครามสงบ ชีอูยถูกปลดจากการเป็นทหาร ด้วยความแร้นแค้น ชีอูยถูกเพื่อน ๆ ชักชวนให้เข้ามาหางานทำในเมืองไทย โดยหลบหนีเข้าเมืองมาด้วยการเป็นกรรมกรรับจ้างในเรือขนส่งสินค้าชื่อ "โคคิต" เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2489 ด้วยการหลบซ่อนมาเป็นเวลา 3 สัปดาห์เต็ม โดยขึ้นฝั่งที่ทำเรือคลองเตย และหลบซ่อนตัวในโรงแรมห้องแถวเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ต่อมาได้เดินทางไปยังอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อไปหาญาติ ที่นั่น ชีอูยทำงานด้วย

การรับจ้างทำสวนผักและรับจ้างทั่วไปเป็นเวลานานถึง 8 ปีเต็ม ก่อนที่ซีอูจะก่อ
อาชญากรรม โดยที่ซีอูมีนิสัยชอบเกาหัวและหาอยู่เสมอ ๆ มีบุคลิกชอบเก็บตัว

ซีอูได้จับเด็กมาฆ่าเอาตับมากิน โดยเชื่อว่าเชื่อว่าเป็นยาอายุวัฒนะ โดยได้ทำการฆ่าเด็ก
3 รายแรก ที่ อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก่อนที่จะหลบหนีไปโดยรถไฟ
และก่อเหตุอีกที่งานฉลองตรุษจีนที่บริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม เมื่อปี
พ.ศ. 2500 สุกท้ายถูกจับได้หลังจากคดีฆาตกรรมในจังหวัดระยอง เมื่อปี พ.ศ. 2501 ซึ่งมี
เพียงเหยื่อรายแรกและเป็นรายเดียวเท่านั้นที่รอดชีวิตมาได้ เป็นเด็กผู้หญิงอายุ 8 ขวบ
ในขณะนั้น (พ.ศ. 2497) ซึ่งสุกท้ายเขาถูกจับขังคุกและประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า
เพราะในระหว่างดำเนินคดี 9 วัน ซีอูยอมรับสารภาพว่าเป็นคนลงมือ 7 คดี และ
จิตแพทย์ลงความเห็น ว่า ซีอูไม่ได้เป็นบ้า ในวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2502[1]

ภายหลังมีการสืบค้นคดีโดยรายการ โทรทัศน์ บางอ้อ ทางช่อง 9 รวมทั้งรายการ ย้อน
รอย ทางไอทีวี มีหลักฐานพยานและรูปคดีที่บ่งชี้ว่า ซีอู ไม่ได้ฆ่าเด็กทุกคน มีเพียง
เด็กคนสุดท้ายเท่านั้นที่เป็นหลักฐานมัดตัว ขณะตำรวจได้เข้าจับกุมหลังจากซีอูลงมือ
ฆ่า และอวัยวะในร่างกายของเหยื่อทุกรายก็ไม่ได้สูญหาย จึงเป็นที่สงสัยว่าเหตุใด ซีอู
จึงรับสารภาพว่าเป็นผู้ฆ่าเหยื่อทุกราย และนำอวัยวะมากิน ซึ่งก็ยังเป็นประเด็นของรูป
คดีที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้แน่ชัดในปัจจุบัน บ้างก็เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของไทยได้ให้
สัญญากับซีอูว่าให้ซีอูรับสารภาพ แล้วจะจัดการให้ไต่กลับเมืองจีน ด้วยความที่ไม่
ชัดเจนในภาษาทำให้ซีอูรับสารภาพ และถูกประหารชีวิตในที่สุด ซึ่งชาวบ้านร่วม
สมัยที่ยังอาศัยในพื้นที่บางคนที่ยังมีชีวิตอยู่เชื่อว่าซีอูไม่ได้เป็นฆาตกรตัวจริง[2]

ปัจจุบัน ศพของชีอุยถูกเก็บเพื่อนำมาตรวจสอบ โดยเก็บรักษาไว้ที่โรงพยาบาลศิริราช
โดยยังคงถูกเรียกชื่ออย่างไม่เป็นทางการว่า "พิพิธภัณฑชีอุย"